

Z dnešního evangelia:

Ježíš se vrátil od Jordánu plný Ducha svatého. Duch ho vodil pouští čtyřicet dní a ďábel ho pokoušel. Ty dny nic nejedl, a když uplynuly, vyhladověl. Ďábel mu řekl: „Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kameni, ať se z něho stane chléb!“ Ježíš mu odpověděl: „Je psáno: ‘Nejen z chleba žije člověk.’“ Pak ho ďábel vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království světa a řekl mu: „Všechnu tuto moc a jejich slávu dám tobě, protože mně je odevzdána a dávám ji, komu chci. Jestliže se přede mnou skloníš, všechno to bude tvoje.“ Ježíš mu na to řekl: „Je psáno: ‘Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jen jemu sloužit!’“ Potom ho ďábel zavedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrchol chrámu a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů! Je přece psáno: ‘Svým andělům vydá o tobě příkaz, aby tě ochránili, a ponosou tě na rukou, abys nenarazil nohou o kámen.’“ Ježíš mu odpověděl: „Je řečeno: ‘Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha!’“ Když ďábel dokončil všechna pokušení, opustil ho až do určeného času. (Lk 4,1-13)

K zamyšlení

Postní doba se pro mnoho lidí jeví jako smutný čas, kdy si odříkáme a rozjímáme o utrpení. Ale to je zkresení tohoto úžasného období. Postní doba se především soustředí na obnovu naší víry. Vracíme se ke kořenům, k samému jádru vlastní víry a spolu s těmi, kteří mají být pokřtěni, si klademe otázky: Co je základem naší víry? Jak vypadá náš vztah s Bohem? Uvěřili jsme natolik, že se o víru opíráme ve svém životě? Třeba právě tváří tvář nabídkám „světa“, které chtějí přehlušit hlas víry, jak to dnes Ježíš zakouší na poušti. Ale Bůh je mocný ochránce a touží

nás zachránit, nést ve svém náručí, jak zpívá dnešní žalm. (vira.cz)

Modlitba

Pane Ježíši, náš Bože,
kéž mě tvá duše, kterou jsi na kříži
odevzdal svému Otci,
vede v síle milosti k tobě.

Nemám ani sklíčené srdce, abych se tě vydal hledat, ani
kající smýšlení.

Nemám slzy, abych tě prosil.

Můj duch je zatemněný, mé srdce vychladlé
a já se nedokážu rozehrát slzami prolitými
z lásky k tobě.

Pane Ježíši Kriste, můj Bože, ty sám mi dej
dokonalou kajícnost
a zkroušenost srdce,
abych se tě celou svou duší vydal hledat.
Vždyť bez tebe bych neměl nic.

Výroční vzpomínková Mše sv.

za

+ prof. dr. Miroslava Zedníčka
v Liběšicích u Litoměřic
sobota 20. 2. 2016

v 16.00 Mše svatá v kostele

Hlavní celebrant: ICLic. Mgr. Martin Davídek,
biskupský vikář pro pastorační
Liturgii ve farním kostele doprovodí
chrámový sbor z Litoměřic

Srdečně zveme

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Půst zve na cestu domů, do svého. Chce být dobrou naslouchání vlastnímu srdci. Ne dálkám, ne výšinám, vlastnímu srdci naslouchej, v něm čti. Tam je to napsáno, tam se vepsal.

VÁCLAV

 č. 7. (2016)

14.2. 2016

1. neděle postní

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE Út – v 16.30 hod.
St – v 16.30 hod.
Čt – v 7.30 hod.
Pá – v 16.30 hod.
Ne – v 9.00 hod.
SULEJOVICE Ne – v 10.30 hod.
MILEŠOV Pá – v 9.00 hod.
VELEMÍN So – v 10.00 hod.

Pátky v postní době – v 16.30 h. křížová cesta

AKTIVITY V TÝDNU:

- + Modlitební skupina Út od 15.30 hod.
- + Setkání s polskou skupinou – naučí nás vyrábět krásné růžence z korálků a provázků St 17.2.2016 v 17.30

INTENCE MŠÍ SV.

- Ne 14.1.2016 – v 9.00 hod.** za † rodiče, sestru, bratra a švagra
v Sulejovicích – **v 10.30 hod.** za † Ludmilu Kocovou
- Pá 19.2.2016 – za † mons. Bradnu
- So 20.2.2016 – za † rodiče a Jaromíra
- Ne 21.2.2016 – v 9.00 hod.** za farníky
v Sulejovicích – **v 10.30 hod.**

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

183. Proč se při bohoslužbách užívá hudby? Je hudba vůbec vhodná pro liturgii?

Tam, kde k Boží chvále nestačí slova, přichází nám na pomoc hudba.

Obracíme-li se na Boha, vždycky nám zbývá cosi nevýslovného a nevysloveného. Zde může nastoupit hudba. V jáсотu se z řeči stává zpěv – proto andělé zpívají. Hudba při bohoslužbě má vést modlitbu tak, aby byla krásnější a niternější, aby se hlouběji dotýkala srdcí všech přítomných, aby je pozvedala k Bohu a konečně aby Bohu přichystala slavnost tónů.

NĚKTERÉ PÁMÁTKY V TÝDNU

14. 2 – sv. Valentina, kněze a mučedníka

V Římě byl knězem pravděpodobně za panování císaře Claudia II. Gothica (268-270) a původně byl dle legendy lékařem. Podle císařova názoru ženatí muži prý v armádě nepodávali tak dobré výsledky jako svobodní a z toho důvodu budoucím vojákům zakazoval vstup do manželství. Valentin však zamilované tajně sezdával. Odtud může pramenit vztah k svátku zamilovaných.

Za to a hlavně pro svou víru byl předveden před císaře, aby se zodpovídal ze všeho co konal pro svůj vztah k Bohu. Když se ho císař zeptal proč neuctívá římské bohy, dle legendy odpověděl: "Tito bohové jsou samá nečistota a hřích. Jen Kristus je pravý Bůh a pakliže mu uvěříš, bude tvá duše spasena a ty zvítězíš nad nepřáteli." Císař by se snad nechal i přesvědčit, zejména když byl zároveň utvrzován v tom, že křesťané nejsou nepřátelé říše a že Valentin k němu a ke všemu lidu chová upřímnou lásku. Ale pro císařovo okolí tomu bylo jinak. Císař předal Valentina náměstkovi a ten jej odevzdal soudci Asteriovi, aby zatím zůstal ve vazbě. Valentin se tam modlil za soudcovo obrácení a ten přišel, aby Valentina vyzkoušel. Dle legendy mu řekl: Je-li tvůj Bůh opravdu jediný pravý, jak říkáš, ať skrze tebe ukáže svou moc a mé slepé dceři opět dá zrak." Valentin přiložil svou dlaň na oči nevidomé a modlil se. Dívka pak znovu spatřila světlo. Protože začala vidět, Asterius s celou rodinou uvěřil v Krista

a požádal o sv. křest. Valentin je před křtem naučil pravdám víry a potřebným znalostem.

Zprávy o uzdravení slepé a o obrácení soudce se roznesly po městě. Křesťané se radovali, pohany pojal hněv a zaútočili na soudcův dům. Valentina vyvlekli ven, ztloukli ho a odvedli na Flaminijskou cestu, kde byl sřat mečem.

Císař Klaudius se vyloženě nestavěl jako nepřítel křesťanů, ale přesto dopouštěl jejich pronásledování.

Asi vzhledem k většímu počtu legend, které se neshodovaly a u některých došlo i ke spojení s biskupem Valentinem, který míval připomínku v týž den, ale neprošel schválením do nového martyrologia, toto martyrologium je k Valentinovi velice stručné. Uvádí jej jako kněze, mučedníka a zná přesné místo jeho smrti. Dobu úmrtí jako nejistou. Uvedené legendární vyprávění není proto do detailu přesné na rozdíl od jména císaře a citací.

Valentin vynikal ve skutcích milosrdné lásky a byl Božím přítelem, protože konal to, co chtěl Ježíš (srov. Jan 15,14). Také pro nás platí, že jsme Ježíšovi přátelé, budeme-li činit to, co nám v evangeliu prikazuje. Pak poneseme ovoce a Otec nám dá oč ho v Kristově jménu poprosíme, podobně jako splnil prosbu sv. Valentina, když se modlil nad slepou dívkou.

17. února – nez. pam. sv. Alexia a druhů, řeholníků

21. února – 2. neděle postní

Braňme se otroctví zbožných frází

(Ladislav Kubíček)

Podařilo se nám již opustit ten strnulý počítačový pohled na události v Písmu a speciálně u andělů? Je možné si představit, že by žili a jednali jako loutky, jako roboti? Zbavme se i tohoto otroctví a naopak, vžijme se do dramatické svobody, do její krásy, do její radostnosti, která je pravděpodobně mnohem dokonalejší než ta lidská! Kdo ještě máme představu o andělích, že jsou to nějakí svatí roboti, přečteme si u sv. Lukáše: „Ježíš upadl do smrtelné úzkosti a modlil se usilovně: Otče, odejmi ode mne tento kalich, je-li to tvá vůle... Jeho pot stékal na zem jako krůpěje krve. Tu se mu zjevil anděl z nebe a posiloval ho.“ Dostal to anděl nařizené? Dostal přesný příkaz, jak ho má posilovat? Chtěli bychom vědět, jak tu situaci

prožíval ten anděl. A co jestli celé nebe sledovalo a prožívalo tyto bolestivé chvíle svého Krále, a navíc i netečnost lidí, pro jejichž spásu toto všechno Ježíš prožíval? Jestli to někdo čte jenom jako literární formu, pak má tragickou smůlu.

A jestli máme každý svého anděla strážného, musí to být pro něho trapné, když ho pokládáme jen za nějakého úředníka anebo si na něj ani nevzpomeneme a jen snad dětem povídáme nějakou pohádku o andělíčku strážném. Jak potom my lidé vypadáme? Jako necitelní techničtí a ekonomičtí roboti! Zkusme se zamyslet, co úsilí a fantazie dá těmto andělům, aby na nás vymysleli nějakou fintu, aby tu naši mysl, pozemsky zotročenou, pozvedli aspoň trošku do svobody vykoupených synů, aby se jim podařilo nás dotlačit do krásy nebeského království. (pokračování příště)

Pokus o přeložení Desatera

do dnešního jazyka, myšlení a prostředí

Desatero ukazatelů lidských cest:

Já jsem Pán, tvůj Bůh!

- 1. Nebudeš mít jiné bohy!**
Nemusíš se bát moci hvězd, ani kouzel člověka, ani strašidel, ani osudu. Já chci být tvým pomocníkem: drž se mne a budeš svobodný. Nebudeš si mne zpodobňovat! Nemusíš si o mně dát nic namlouvat od těch, kdo o mně moc mluví a předstírají, že vědí, jaký jsem. Já chci být tvým učitelem ve svém Synu: drž se jeho slov a budeš žít v pravdě.
- 2. Nebudeš zneužívat mého jména!**
Nemusíš mne mnohým modlením a zbožnými úkony donucovat, abych ti pomohl. Já jsem tvůj přítel – a zcela dobrovolně: drž se mne a budeš žít pokojně.
- 3. Budeš zachovávat den odpočinku!**
Nemusíš se uštvat k smrti prací, neustálým strachem, že něco někde zmeškáš. Já tě chci vést světlem svého Ducha: Drž se mne a budeš žít zdravě. (pokračování příště)

Zpracováno podle: E. Lang: *Die zehn grossen Freiheiten; Simajchl Ladislav, Desatero Božích přikázání* (vira.cz).